

Borgerne i Almindelighed meget betydelig Ue-
lighed.

Besælfy: Det maatte maaffee være mig til-
ladt at opholde det ærede Thing med et Par Ord,
da jeg som Medlem af Udvalget har fundet
mig foranlediget til at vedblive en Mening,
som blev fremsat af Udvalget ved Sagens
foregaaende Behandling med Hensyn til Spørgs-
maalet om Portofrihed. Nu er der vel
fremkommet endeel Bemærkninger om, at det
skulde være vanskeligt med Hensyn til Regje-
ringsautoriteterne at ordne denne Sag saale-
des, at Portofriheden for dem skulde ophøre.
Det ærede Medlem af Udvalget, som har stil-
let det ene Endringsforslag, har saaledes ud-
viklet, at Ministerierne ikke kunne undvære
Portofrihed. Herimod har den ærede 5te Landst-
thingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted) atter
udtalt sig og meent, at der var ingen Anled-
ning til at tilstaae Ministerierne en saad-
dan Portofrihed, men at der nok kunde være
Anledning til at tilstaae Øvrighederne den.
Det forekommer mig vistnok, at det er en Sag
som er klar og anerkjendt, at det ikke vil være
uden Vanskelighed at faae dette Forhold ord-
net og faae Portofriheden hævet samt de nær-
mere Bestemmelser derom tagne. Men dette
forekommer mig dog ikke at være det egentlige
Spørgsmaal; Spørgsmaalet stiller sig nemlig,
saaledes som det forekommer mig, derhen: Er
det hensigtsmæssigt som den almindelige Regel
at fastsætte: Portofrihed i Regjeringsfager bort-
falder? idet man naturligtvis derved maa ind-
rømme, at der kunde gives Undtagelser. Naar
man erindrer, at der i Motiverne til nær-
værende Forslag Pag. 35 siges: „Endelig kan
der endog være Anledning til ganske eller til-
deels at lade de reent offentlige Sager bidrage
deres Deel til Postvæsenet“, forekommer det
mig, at deri ligger det egentlige Hovedargu-
ment, og det er ogsaa dette, som i Særdeleshed
har ledet mig til at antage, at Sagen maatte

kunne ordnes saaledes, at den almindelige Re-
gel var: Portofriheden bortfalder. I Moti-
verne er der, saavidt jeg skjønner, udtalt, at
det kan lade sig gennemføre, om man endog-
saa ikke har havt Tid til ganske at ordne det.
Med Hensyn til de stillede Endringsforslag
skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa,
at det 2det Forslag, som er opført paa Afstem-
ningslisten under Nr. 2 og som er stillet af
en æret Landstingsmand, som er Medlem af
Udvalget, i dets første Sætning indeholder al-
deles det Modfatte af hvad Thinget har ved-
taget under 2den Behandling. Under 2den
Behandling blev det nemlig vedtaget som Re-
gel, at Portofriheden bortfalder saavel for Stats-
tjenesten som for Private; nu vil man derimod
have det Modfatte afgjort, altsaa have Thinget
til at antage det aldeles Modfatte. Den an-
den Deel af dette Forslag indeholder ligesom det For-
slag, som er stillet af 5 ærede Landstingsmænd,
et Dussé om eller en Forpligtelse for hvad der
skal see i Fremtiden. Jeg maa dog i denne
Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa,
at det dog vil være en synderlig Form, dersom
man blot vil erindre, at det er en Lov,
og at derved dog egentlig altid er underfors-
taaet en Sætning, som ikke gjentages ved
hver Passus i en Lov; thi den kom da til
at hedde saaledes, forsaavidt det var et Dussé:
„Rigsdagen har vedtaget, og Kongen har bifal-
det, at Kongen og Rigsdagen ere blevne
enige om, at de ønske at nærmere Regler skulle
gives for Portofriheden, — og, dersom det
var en Forpligtelse, saa kunde det jo ikke være
nogen Forpligtelse for Undersaatterne men en
Forpligtelse for den lovgivende Magt og Re-
gjeringen; det kom da til at hedde: „Rigs-
dagen har vedtaget, og Kongen har bifal-
det, at Kongen og Rigsdagen ere blevne enige om
at forpligte sig til inden den første April 1852
at blive enige om, hvorledes dette Forhold
skal ordnes.“